

Arrest

nr. 267 666 van 1 februari 2022
in de zaak RvV X /

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. HOOYBERGHS
Azalealaan 25
2300 TURNHOUT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 14 juni 2021 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 11 mei 2021, tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. HOOYBERGHS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 2 juli 2009 en op 25 oktober 2011 dienden de verzoekende partijen een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet in.

Op 23 januari 2018 werd die aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, ingediend op 2 juli 2009 en op 25 oktober 2011, ontvankelijk doch ongegrond verklaard. Tegen die beslissing dienden de verzoekende partijen een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). De Raad vernietigde voormelde beslissing bij arrest nr. 207.457 van 31 juli 2018.

Op 3 november 2018 stelde de ambtenaar-geneesheer een nieuw advies op, waarna de aanvraag 9ter van 2 juli 2009 en 25 oktober 2011, ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard op 3 december 2018. Tegen die beslissing dienden de verzoekende partijen een annulatieberoep in bij de Raad.

Op 21 januari 2019 werden de verzoekende partijen bevolen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). De verzoekende partijen dienden een annulatieberoep in bij de Raad tegen voormeld bevel van 18 februari 2019.

Op 17 februari 2019 dienden de verzoekende partijen een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 26 februari 2019 werd de ongegrondheidsbeslissing van 3 december 2018 ingetrokken. Het beroep tot nietigverklaring werd bij beschikking van de Raad schriftelijk verworpen.

Op 12 maart 2019 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, ingediend op 2 juli 2009 en 25 oktober 2011, ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

Op 6 september 2019 verwierp de Raad, het op 18 februari 2019 ingediende annulatieberoep tegen de bijlage 13, bij arrest nr. 225.809.

Op 21 september 2020 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, ingediend op 17 februari 2019, onontvankelijk verklaard. Diezelfde dag werden de verzoekende partijen bevolen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Zij stelden tegen beide beslissingen beroep in bij de Raad.

Bij arrest nr. 252.016 van 31 maart 2021 verwierp de Raad het beroep ingesteld tegen de beslissing van 21 september 2020 waarbij de aanvraag 9bis van 17 februari 2019 onontvankelijk werd verklaard.

Bij arrest nr. 252.017 van 31 maart 2021 verwierp de Raad het beroep ingesteld tegen de bijlage 13 van 21 september 2020.

De verzoekende partijen dienden op 28 april 2021 wederom een aanvraag in om machtiging tot verblijf om medische redenen, conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De arts-adviseur gaf een medisch advies op 7 mei 2021.

Op 11 mei 2021 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris de aanvraag 9ter, van 28 april 2021, onontvankelijk, conform artikel 9ter, § 3-5° en 4° van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partijen stelden hiertegen beroep in bij de Raad, gekend onder rolnummer 263.688.

De verzoekende partijen werden diezelfde dag, onder een bijlage 13, bevolen om het grondgebied te verlaten.

Het betreft de thans bestreden beslissingen.

De eerste bestreden beslissing is het bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven aan mijnheer M. V., en is als volgt gemotiveerd:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

De heer

Naam + voornaam: M., V.

geboortedatum: ...

geboorteplaats: M.

nationaliteit: Armenië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene niet in bezit van een geldig visum”

De tweede bestreden beslissing is het bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven aan mevrouw M. K., en ze is als volgt gemotiveerd:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

*De mevrouw,
Naam + voornaam: M., K.
geboortedatum: ...
geboorteplaats: R.
nationaliteit: Armenië*

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene niet in bezit van een geldig visum”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van 29 juli 1991, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht, en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM).

De verzoekende partijen lichten hun enig middel als volgt toe:

“Uit de gevoegde attesten blijkt dat eerste verzoeker onmiddellijk dient te kunnen beschikken over nierdialyse. Verzoeker heeft dialysenood en dient 3 keer per week hemodialyse te ondergaan.

In het medisch attest dd. 21.08.17 wordt het risico op overlijden — bij stopzetting of onderbreking van de behandeling - nogmaals bevestigd: “Overlijden binnen +-2 weken”.

Er is m.a.w. een noodzaak aan een onmiddellijke beschikbaarheid van deze zorgen voor eerste verzoeker.

Noch uit de bestreden beslissing, noch uit het medisch advies blijkt dat enig onderzoek werd gevoerd naar de onmiddellijke beschikbaarheid van de vereiste zorgen. Een medisch doorverwijs verslag ligt niet voor.

De bestreden beslissing gaat enkel in algemene bewoordingen in op de toegankelijkheid van de medische bijstand en niet op de onmiddellijke beschikbaarheid zonder rekening te houden met de precaire gezondheidssituatie van eerste verzoeker

De noodzakelijke onmiddellijke beschikbaarheid van de voor eerste verzoeker vereiste zorgen vormt niet het voorwerp van enig onderzoek of beoordeling door de arts-attaché, zodat een schending van de zorgvuldigheidsplicht i.u.o. de materiele motiveringsplicht dient te worden weerhouden.

In de huidige omstandigheden — waarin de ziekenhuizen overbelast zijn ingevolge de verspreiding van de COVID-19-pandemie en zelfs essentiële medische zorgen dienen worden ugesteld- diende verwerende partij een verhoogde waakzaamheid aan de dag te leggen en zich eerst te vergewissen nopens de onmiddellijke c.q. tijdige beschikbaarheid van dialyse voor verzoeker bij terugkeer.

Het blijkt allerminst dat hieromtrent enig onderzoek werd gevoerd noch dat de attaché zich bijv. met een lokaal verbindingspersoon in verbinding heeft gesteld om zich hiervan te vergewissen en de nodige garanties te bekomen.

Er is derhalve niet de minste zekerheid dat verzoeker bij terugkeer tijdig zal kunnen genieten van de levensnoodzakelijke dialyse. De afwezigheid van enig onderzoek kan niet in overeenstemming worden gebracht met de verplichting ex art. 3 EVRM waarin voor de lidstaten de verplichting is vervat om — alvorens over te gaan tot een verwijderingsmaatregel — een zorgvuldig onderzoek uit te voeren naar het risico op een mensonterende behandeling bij terugkeer.

Dit onderzoek ligt niet voor.

In haar arrest dd 16 juni 2017 (nr. 188 367) oordeelde uw Raad terecht als volgt:

“ Het reëel risico op overlijden van de verzoeker wanneer de behandeling niet onmiddellijk kan worden bekostigd in het land van herkomst, is immers op evidente wijze aanwezig.

Ten slotte merkt de Raad nog op dat, gelet op het niet-betwiste gegeven dat het onderbreken van de nierdialyse leidt tot het overlijden van de verzoeker, de ambtenaar-geneesheer zich in zijn advies niet kan beperken tot de stelling dat “betrokkene beroep kan doen op projecten van het IOM (...) het IOM (kan) zorgen voor begeleiding bij de terugreis en via het IOM (kan) reeds contact opgenomen worden met een arts in Armenië om deze op de hoogte te stellen van de toestand en de noden van betrokkene.”

Het bevel om het grondgebied te verlaten bevat ten dezen geen enkele overweging aan de onmiddellijke beschikbaarheid van de behandeling hetgeen samenhangt met de afwezigheid van enig onderzoek terzake.

2.2. De verzoekende partijen baseren hun argumentatie in hun enig middel grotendeels op het feit dat de eerste verzoekende partij onmiddellijk dient te kunnen beschikken over nierdialyse. Zij heeft dialysenood en dient 3 keer per week hemodialyse te ondergaan. In het medisch attest van 21 augustus 2017 wordt volgens de verzoekende partijen het risico op overlijden bij stopzetting of onderbreking van de behandeling nogmaals bevestigd. In dat geval zou de eerste verzoekende partij overlijden binnen ongeveer twee weken.

Het gegeven dat de beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet werd vernietigd bij arrest nr. 267 665 van 1 februari 2022, leidt in voorliggende zaak tot de bijkomende conclusie dat ook de beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten niet rechtsgeldig werden genomen. De gemachtigde kan *in casu* immers geen bevel om het grondgebied te verlaten betekenen aan de verzoekende partijen zonder eerst op een zorgvuldige wijze te hebben nagegaan of hun aanspraken op een recht op machtiging tot verblijf om medische redenen al dan niet kunnen worden ingewilligd.

Tevens kunnen de verzoekende partijen worden gevolgd waar ze stellen dat in de huidige omstandigheden — waarin de ziekenhuizen overbelast zijn ingevolge de verspreiding van de COVID-

19-pandemie en zelfs essentiële medische zorgen dienen worden uitgesteld- de verwerende partij een verhoogde waakzaamheid aan de dag diende te leggen en zich eerst diende te vergewissen nopens de onmiddellijke c.q. tijdige beschikbaarheid van dialyse voor verzoeker bij terugkeer.

Het blijkt allerm minst dat hieromtrent enig onderzoek werd gevoerd, noch dat de attaché zich bijvoorbeeld met een lokaal verbindingpersoon in verbinding heeft gesteld om zich hiervan te vergewissen en de nodige garanties te bekomen.

Er is derhalve niet de minste zekerheid dat verzoeker bij terugkeer tijdig zal kunnen genieten van de levensnoodzakelijke dialyse. De afwezigheid van enig onderzoek kan niet in overeenstemming worden gebracht met artikel 3 van het EVRM waarin voor de lidstaten de verplichting is vervat om — alvorens over te gaan tot een verwijderingsmaatregel — een zorgvuldig onderzoek uit te voeren naar het risico op een mensonterende behandeling bij terugkeer.

De bevelen om het grondgebied te verlaten worden om deze reden eveneens vernietigd.

Het enig middel is in de besproken mate gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 11 mei 2021, tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU